

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 283.

Femte Sæssion.

88de Møde.

Onsdagen den 15de Februar.

(Forts.)

C. Larsen (forts.): Man kan egentlig ikke forstaae det anderledes, end at man absolut vil frembringe et Ewangshuus af Skolen, hvor ethvert Barn skulde vidstes til at læse saalange, indtil Skolebestyrelsen fandt, at nu var det nok, nu har det gaaet længe nok i Skole; nu kunne vi ikke være bekjendte at holde det længere deri; og saa slipper det endelig Ewangsanstalten. Jeg synes, at dette er Noget af det Urimeligste, man kan tænke sig. Har et Barn gaaet i Skolen fra sit 7de til sit 14de Aar og anvendt al mulig Tid i disse 7 Aar, troer man saa, at det kan nytte efter disse 7 Aars Forløb at bruge Ewangregler? Troer man, at det kan nytte at pine disse stakkels Børn, og, om jeg saa tør sige, pine den sidste Rest af Livet af dem? Det er virkelig for galt! Naar et Barn er i saadanne tvingende Omstændigheder, maa det naturligtvis, hvis det har nogen Følelse, føle det Vanærende heri, istedetfor at Hjertet skulde hæves eller blødgøres ved noget Forældende, og, istedetfor at blive forædlet, vil det ved disse Bestemmelser blive forhardet. Det gaaer her, som det gamle Ordsprog siger, at man nok kan trække Faar tilvands, men man kan dog ikke nøde dem til at drikke. Det kan saaledes ikke nytte, at man trækker Børnene ved Haarene i Skolen, naar den Tid er kommen, at de skulle udskrives. Hvis de ikke ville lære Noget, bliver der dog ikke Noget af. Jeg skal derfor for mit Bedkommende tilraade Thinget at holde fast paa det, der engang er kommet til at staae i Loven, og skal stemme imod Enderingsforslaget og haabe, at vist ikke Mange ville stemme for det.

Gomard: Med Hensyn til det Enderingsforslag, der er stillet af 15 ærede Medlemmer, da hører jeg ogsaa til dem, som ikke kunne være enige i, at man burde antage dette. Naar det i § 3 hedder: „Ethvert Barn skal, naar det har fyldt sit 14de Aar, paa dets Forældres eller Børges Forlangende fuldstændig udskrives af Skolen“, saa seer jeg ikke, hvorfor man skulde sætte en saadan Bestemmelse til, naar der derved Intet opnaaes. Dette Enderingsforslag indeholder kun det, at de vedblivende kunne komme til at gaae i Skolen, uden at der siges i hvor lang Tid — hvor mange Halvaar staaer der Intet om — og uden at der stilles nogensomhelst anden Fordring til Børnet. At det skal være i Bestiddelse af en bestemt Kundskabsfylde eller noget Saadant, staaer der nemlig slet ikke Noget om. Naar der derimod i § 2 staaer, at et Barn skal kunne fuldstændigen udskrives af Skolen, saa fremt dets Forældre eller Børgere forlange det, og Skolens Foresatte ansee det for værdigt dertil, saa kan jeg forstaae dette; men, naar man vil have, at det vedblivende skal gaae i Skole, uden ved Siden deraf at stille nogen bestemt Kundskabsfylde eller anden Fordring, som skulde kunne foranledige dets Udskrivning, saa veed jeg ikke, hvad man vil opnaae ved en saadan længere Skolegang. Jeg troer ogsaa, at det er Lovforslagets oprindelige Hensigt at fastsætte en bestemt Aldersgrændse, og, naar den er naaet, kan der fornuftigtvis ikke længere være Tale om at tilbageholde Børnet; men det maa da paa Forældrenes eller Børgens Dnsse kunne udskrives af Skolen. Imidlertid er der jo sagt saameget forud derom, at jeg, da jeg saa seent har faaet Ordet, skal slutte hermed.

J. Pedersen (Præst i Amts 4de Valg-